

Daimonul de piatră

Angi Cristea

ziua în care l-am cunoscut pe adam
miroasea a poezie până la rărunchi
oamenii deveniseră un soi de păsări pulsând
jefuiți de propriile lor pene
cuvintele ca niște monede
se risipeau vii în țărână

bolnav de un unu imaginar
Adam s-a spălat pe mâini de propriile lui mâini
și a rostit Cântarea-Cântărilor
culcat pe limba română până la grâu
apoi a băut încă un pahar ca pentru fratele Nichita
de atunci știu de ce umblă poezii călare
pe elefanți
și umblă cu zilele în mână

zbor diafan/câmpie cu lună